

הרופאים אמרו שלילד "קווים אוטיסטיים", אך הוא שב לתפקד ←

"הוא הפסיק לתקשר, כאילו הפך לבובה". נועם בן ה-3 צילום: דנה קופל

נועם החזר לחיים

כאשר נועם היה בן שנה התחיל מצבו להידרדר • הילה, שהיה לפני כן בריא לגמרי, הפסיק ללכת, להגיב לסביבה ואפילו לבכות – והרופאים כבר התייאשו • אך אז גילתה רופאה מוולפסון כי מדובר במחלה נדירה, ונועם שוב מחייך

את מערכת החיסון כדי לעצור את ייצור הנוגדנים, היא מסבירה.

הטיפול נמשך עד היום. "ד"ר בלומקין היא כמו משפחה", אומרת לירון. "היא תמיד זמינה ועוזרת. בזכותה ובזכות בורא עולם ניצל הילד". לפני חמישה חודשים היה שיפור משמעותי במצבו של נועם. הוא חוזר ללכת, להביט סביבו בעניין, לדבר ולשחק עם לירון – ואפילו למד לספור. "קיבלתי את הילד שלי בחזרה", אומרת אמו. "אני לא יכולה לתאר את ההרגשה שעוברת בי בכל פעם שהוא אומר לי שהוא אוהב אותי. כשנכנסנו לראשונה לגן החדש, הוא מיד הלך להביא לי צעצועים שנראים כמו מכשירים רפואיים".

לירון קוראת להורים שילדיהם סובלים ממחלות לא מאובחנות שלא לוותר. "תמשיכו להילחם", היא אומרת. "אתם מכירים את הילד שלכם יותר טוב מכולם".

בבעיות מטבוליות, גנטיות וניורולוגיות. אחרי כמה בדיקות, ד"ר לובה בלומקין, ניורולוגית ילדים ווולפסון, איבחנה שמדובר במחלה נדירה בשם אנצפליטיס: דלקת מוח חריפה שבמסגרתה תוקפים נוגדנים את רקמות הגוף, בהן גם את המוח.

"אין הרבה מרכזים רפואיים בעולם שיודעים לאבחן את המחלה הזו", מסבירה ד"ר בלומקין, ששלחה את הבדיקות לאוקספורד על מנת לקבל את תוצאותיהן. ד"ר בלומקין טיפלה בנועם באמצעות סטרואידים ותרופות שמשמשות גם לכימותר-פיה. "המטרה הייתה לדכא

ארזאי לא גילו דבר. בינתיים המשיך המצב להידרדר ולהידרדר. "הוא הפסיק לבכות ולתקשר, כאילו הפך לבובה", מספרת האם לירון. "העיניים שלו, שפעם ריברו וחייכו, לא אמרו דבר. הוא נכנס לבועה. הרגשתי כאילו עומדת בינינו חומה". אחרי חודשים ארוכים של ניסיונות לאבחן את

הבעיה, סבל נועם מירידה ניכרת בתפקודים המוטוריים והקוגניטיביים. "אני לא יכולה לתאר מה שהרגשתי כשאמרו לי שלילד שלי יש קווים אוטיסטיים", אומרת לירון.

התקווה חזרה רק כשהגיעה האם עם בנה למרפאת מגן בבית החולים וולפסון בחולון, המתמחה

ירון קלנר | כתב "ידיעות אחרונות"

נועם הולך מחוץ לבית עם חיוך ענקי על השפתיים. הוא מסתובב, צוחק ומחבק את אמו באהבה. לא ייאמן שרק לפני כמה חודשים הילד בן ה-3 בקושי תיפקד.

עד גיל שנה הכל היה בסדר עם נועם, וההתפתחות שלו הייתה רגילה לגמרי. "הוא היה מאוד תקשורתי", מספרת אמו, לירון שקד מרעננה. "הוא חייך וצחק הרבה". אך בגיל שנה, בבת אחת הכל השתנה. נועם התחיל לסבול מחום ומעיוותים בפנים – והפסיק להגיב לסביבה. "מילד שהיה הולך, קופץ וקצת מדבר הוא הפך לילד שכל הזמן נופל, רועד ובוהה באוויר", אומרת לירון. ההורים חסרי האונים לקחו את נועם לאינספור רופאים. בתחילה חשבו כולם שמדובר בוירוס – ושלחו אותם הביתה. גם בדיקות הסייטי והאם

אמו של נועם:
"קיבלתי את הילד שלי בחזרה. אני לא יכולה לתאר את ההרגשה שעוברת בי בכל פעם שהוא אומר לי שהוא אוהב אותי"